

tillægget« vil være at beregne af Ægtefællernes samlede Formueindtægt.

Den samlede Virkning af Forslagene bliver, at der for Rentenydere med Indtægter under den fradragsfri Grænse indtræder en Renteforhøjelse netop lig med Ægteskabstillægget, medens der for Personer med større Indtægter bliver Tale om en aftagende Stigning i det samlede Rentebeløb.

Stk. 7—9. I Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, er det bestemt, at Kommunalbestyrelsen, saafremt den skønner, at en Rentenyders Forhold er særlig vanskelige, kan tilstaa paagældende et personligt Tillæg; der vil herved særligt være at tage Hensyn til meget gamle og svagelige Aldersrentenydere. Det samlede Beløb, Kommunerne anvender til saadanne Tillæg, maa dog for hvert Aar ikke overstige $7\frac{1}{2}$ pCt. af Grundbeløbene af de Alders- og Invaliderenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udredt i Kommunen.

Siden Krigens Udbrud er Raadighedsbeløbene for personlige Tillæg hvert Aar blevet forhøjet, navnlig med det Formaal at yde Rentenydere Hjælp til Bestridelse af de stærkt forøgede Udgifter til Brændsel. Forhøjelserne fandt Sted ved en Række midlertidige Love og Lovanordninger. Raadighedsbeløbet har for Finansaarene 1939—40 til 1944—45 incl. udgjort henholdsvis 10, 12, 12, 10, 10, og 15 pCt., og er senest ved Lov Nr. 294 af 22. Juni 1945 forhøjet til 15 pCt. for Finansaaret 1945—46.

Raadighedsbeløbene er i de senere Aar for en stor Del, navnlig i en Række store Kommuner, blevet fordelt med faste Tillæg til Brændsel til samtlige Rentenydere, og fra forskellig Side er der stillet Forslag om saavdt muligt at erstatte de efter Kommunernes Skøn udelte personlige Tillæg med faste Tillæg.

Man har herefter fundet det hensigtsmæssigt at foreslaa, at det i de senere Aar gældende Raadighedsbeløb til personlige Tillæg paa 15 pCt. nedsættes til 5 pCt., samtidig med at man anvender et Beløb, der for 1946—47 svarer til ca. 14 pCt. af forrige Aars Grundbeløb til Ydelse af Brændsels- og Beklædningshjælp efter faste Regler, hvorved det bemærkes, at det for mange Rentenydere med ingen eller kun smaa Indtægter vil være vanskeligt at opspare noget til Indkøb af Brændsel og Beklædning.

Det er i Stk. 7 foreslaaet hvert Aar

at yde en Brændselshjælp paa 15 hl Koks til Ægtepar og 12 hl til enlige eller et Kvantum andet Brændsel af tilsvarende Brændselsværdi. Ydelsen foreslaas dog nedsat til henholdsvis 10 hl og 8 hl, saafremt Rentenyderens aarlige Indtægt overstiger 50 pCt. af Rentens Grundbeløb, og skal helt bortfalde, saafremt Indtægten overstiger 75 pCt. af Grundbeløbet.

Hjælpen kan efter Kommunens Bestemmelse ydes enten som Pengehjælp eller som en Naturalydelse og foreslaas ydet i den Periode, hvor Behovet for Brændselshjælp er særlig aktuelt, nemlig i Tiden 1. September til 28. Februar.

I Stk. 8 er det derhos foreslaaet at yde Alders- og Invaliderrentenydere en fast aarlig Beklædningshjælp i December Maaned. Hjælpen er foreslaaet fastsat til 6 pCt. af Rentens Grundbeløb og vil saaledes blive reguleret efter Pristallet, men Hjælpen skal kun ydes til Rentenydere, hvis Indtægt ikke overstiger 50 pCt. af Rentens Grundbeløb. Tillægget vil med de i nærværende Forslag omhandlede Grundbeløb beløbe sig til for Ægtepar henholdsvis 135 Kr., 115 Kr. og 95 Kr. i de 3 Kommunegrupper, for enlige Mænd henholdsvis 90 Kr., 75 Kr. og 65 Kr., og for enlige Kvinder henholdsvis 85 Kr., 70 Kr. og 60 Kr.

Det bemærkes, at Udgifterne til den foreslaaede Brændsels- og Beklædningshjælp er udregnet til at udgøre ca. 14 pCt. af Summen af de hidtidige Grundbeløb, men at Udgiften i Fremtiden vil kunne svinge noget alt efter, hvorledes Brændselspriserne og Mulighederne for at faa udenlandsk Brændsel stiller sig.

Da man ikke helt vil kunne undvære et Raadighedsbeløb til Imødegaaelse af særlige, uforudsete Trangstiltælde, er det i Stk. 9 foreslaaet fremtidig at reservere et Beløb svarende til 5 pCt. af Grundbeløbene til Fordeling efter Kommunalbestyrelsens Skøn til særlig vanskeligt stillede Rentenydere, herunder navnlig meget gamle og svagelige Aldersrentenydere.

Til § 41.

Idet man iøvrigt henviser til Aldersrenteudvalgets Betænkning S. 34 ff. bemærkes:

Kritikken mod den nuværende Aldersrenteordning har væsentligt koncen-